

EL VILANOVÍ

SETMANARI D'INTERESSOS LOCALS

PREUS

Un mes. 50 cèntims.
Número solt. 10

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ

Carrer de Santa Madrona, 21

Dels treballs publicats en son respon-
sables els seus autors.

No es retornen els originals.

(DE COL·LABORACIÓ)

ELS BONS AMICS

Voldria que un amic m'ofengués per a poguer demostrar-li que l'hi soc amic, i de la mateixa manera voldria jo ofendre'l per a veure si veritablement és ell un amic meu.

No hi ha res que demostrí més amistat que la bona manera de perdonar les ofenses.

Dos amics no poden renyir mai. Encar que un arribés a ofendre a l'altre, en aquest cas és quan se coneix el grau d'amistat que's professen dos amics, perquè l'ofensor dona desseguida mostres d'arrepentiment i l'ofés mostres de perdó.

Al qui senti a dir que ha renyit amb un amic, contesteu-li que eren amics per broma.

¿De quina manera puc jo concebir el perdre l'amistat del meu company inseparable?

De cap manera; ell sab totes les meves fatigues, jo sé les seves, empró haig de dir que som amics de debó. Ell m'ha perdonat una ofensa meva, i jo l'hi he perdonat una ofensa que ell em va fer.

Volgueu provar si un amic ho és de debó procurant ofendre'l, si ell perdona quan l'hi demostreu el vostre arrepentiment, confieu-li totes les vostres penes i tots els vostres plaers, sense duptar de la seva amistat. No ho sabrà ningú més que vosaltres dos.

Sense fer aquesta prova, no hi ha seguretat amb cap amic; la del sacrifici és duptosa; quasi bé sempre porta al costat l'orgull del sacrificat i per tan poca cosa es desprecia l'amistat.

Vilanova, 13 - x - 19.

CASCALL.

PEDAGOGIA DOMÈSTICA

Als pares de família

1.—No amenaceu mai als fills amb càstigs que no pogueu o no volgueu aplicar. Procureu que el vostre *sí* no signifiqui mai *no*, i que el vostre *no* no signifiqui mai *sí*. No heu d'ésser mai volubles o vacil·lants en vostres tractes amb ells, sinó fermes sempre, justos i dignes de confiança, encara que bondadosos i indulgents.

2.—Quan els doneu una reprensió, no perdeu el domini de vosaltres mateixos, i es persuadiran de que no és la passió, sinó la raó la que us mou a amonestar-los. No els castigueu per faltes que no comprenen.

3.—No exagereu les coses. No estigueu sempre a sobre dels vostres fills per petites infraccions a la disciplina corrent. No sigueu impacients ni baladrers. No els ofereu llatinadures com a premi d'haver sigut bons ni com a incentiu per a que deixin d'ésser dolents.

4.—No us deixeu dominar per la vanitat paterna, creient que els vostres fills son meravelles, i que estan exceptuats de les regles ordinàries de la naturalesa. Vigileu les seves inclinacions: fomenteu les bones i refreneu les dolentes. Examineu quin és el seu temperament, formeu i eduqueu el caràcter ja des de l'infantesa.

5.—No forceu mai el cervell dels vostres fills. No negueu a l'organisme el temps que necessita per a desenrotllar-se.

6.—Procureu que els vostres fills no estiguen de mal humor quan els porteu a dormir.

7.—No els deixeu absorbir en la contemplació del foc, ni els comenteu mai, i menys en la vetllada, rondalles de fantasmes. La por s'ha de combatre des de l'infantesa.

8.—No els compreu cavalls gronxadors abans de complir cinc anys.

9.—No els aturdiu mai amb espiguets sobtats, ni amb remors misterioses.

10.—Les mares, per poc que puguin, han de criar sos infants. Després el règim alimentici ha d'estar en harmonia amb les exigències de l'edat, i per a quan es refereix al desenrotlló físic es fa precis consultar les prescripcions de la higiene i de la medicina.

Per infants... i grans

EL PI AMBICIÓS

(Traducció)

Això era un Pi qui no era content de la seva sort. I deia:

—Ai! Que son de lletges les meves fulles, aqueixes agulles verdes de línies uniformes, qui vesteixen de daltabaix totes les meves rames i brancons! Jo som més orgullós que els meus companys, i me sembla que bé meresc un vestit més bell que el que tinc. ¡Oh! si les meves fulles fossen d'or.

L'of el geni de la Muntanya, i a l'endemà matí el Pi va aparèixer tot cobert de fulles d'or. Quan se va veure amb roba tan esplèndida, s'admirava i se contemplava a sí mateix tot radiant d'alegria, i ple d'estufera mirava amb menyspreu els altres pins els quals, més entenimentats que ell, no li tenien enveja de la seva fortuna.

A entrada de fosc passà per allà un gitano, qui li arrencà totes les fulles d'or, les posà dins un sac i se'n anà, deixant el Pi orgullós, tot pelat i desnú.

—Ai! deia el Pi—que som estat de boig! No pensava jo en la cobdícia dels homes. Ara sí que en tot el bosc no hi ha cap arbre ni planta més pobre que jo. No vaig tenir seny quan vaig demanar fullatge d'or: l'or excita i atreu l'ambició. Si pogués aconseguir un vestit de cristall!

I a l'endemà va estar tot cobert de fulles de cristall, qui als raigs del sol lluien com a pedreria. El Pi, content sense mesura, se mirava els seus companys amb desdeny olímpic. Però amb això començaren a sortir núvols negrenes i espessos, i al punt esclatà una gran tempestat amb trebolins de vent, qui amb ses ales negres malmenaren el Pi i li trencaren les fulles de cristall.

—Ja som tornat romandre enganyat—digué el Pi quan va veure per terra, tot miques, el seu mantell de vidre.—L'or i el cristall no serveixen per galania del bosc.

El pobre Pi, penedit i empegueït, desitjava tornar a tenir el seu natural vestit. I a la fi conseguí aquesta mercè, però jamai se tornà queixar.

No més conformant-se cadascú amb la seva sort, tindrà el secret de la verdadera felicitat.

BONA SENTÈNCIA

Un home ric, però molt avar, va perdre un sarró de diners. Ple de tristor per tal desgràcia, va fer fer crides que donaria cent duros de tropis a qualsevol fos que los hagués trobats i los hi tornàs. A l'endemà se li presentà un pagès, home de bé a carta cabal, i li entregà el sarró. L'avar comptà els diners i digué:

—Aquí hi havia d'haver vuitcents duros, que son els que jo vaig perdre. Ara només n'hi ha setcents; per lo que veig, germà, que vos heu cobrat per endavant els cent duros de tropis, de manera que quedam en pau.

El bon pagès, qui no havia llevat cap dobler, trobà que allò no era just, i que ell no se podia donar per satisfet d'aquella manera de treure comptes; i agafant el sarró amb el diner fugí corrents i se'n anà a do-

nar-ne part al jutge. Aquest, veient la mala fe de l'avar, va donar aquesta sentència:

—Un de vosaltres va perdre un sarró amb vuit cents duros, i l'altre n'ha trobat un amb setcents, de on resulta ben clar que'l diner trobat per aquest últim, no és el diner que va perdre el primer. Per lo quant, vos, bon home, duis vos-ne el setcents duros que heu trobats, i guardau-los fins que sortirà son amo; i a vos—digué an el ric avar—el millor consell que vos puc donar, és que tingueu paciència i que espereu fins que qualcú trobarà un sarró amb vuitcents duros.

(De *L'Ignorància*, d'Inca.)

MUNICIPALS

Sessió del dia 13 del corrent.

Fou presidida per l'Alcalde accidental D. Joan Ferrer Puig amb assistència dels regidors senyors Alba, Soler (Pau), Puig i Font, Soler (Pere) i Grau.

Després de llegida l'acta de la sessió anterior se llegí una relació de comptes i una instància.

Se donà compte d'haver rebut un ofici de la Junta de Museus de Barcelona significant a la Corporació Municipal i demés autoritats, veïns i persones respectables d'aquesta vila interessades en la gran obra de reconstrucció del Castell de la Geltrú, el més sincer agraïment per les atencions de que foren objecte el dia en que visitaren les obres de l'esmentat Castell, i com siga que des de que's feu el pressupost per a la reconstrucció els materials han augmentat, a fi de que no quedin interromputs els treballs, dita Junta ha acordat fer un nou pressupost o reformar-lo i posar tot el seu valiment a fi de que puguin continuar-se els treballs començats i acabar-se de reconstruir lo que ha d'ésser una joia per Vilanova.

Respecte a dit ofici el Sr. Soler (D. Pere), parla en sentit altament patriòtic manifestant que sent també ell, com pensa deu sentir tot l'Ajuntament i vilanovins aimants de les seves belleses, un goig intens de que aquella Junta de Museus se interessi per una obra d'art de tanta valúa. Aquella benemèrita entitat ha volgut demostrar-ho oficialment i nosaltres hem d'estar-li agraïts.

Ells s'interessaran per a que l'obra no s'entrebanchi i nosaltres també com a bons vilanovins hem de posar-hi tot nostre esforç apoiant-los en tot lo que siga al nostre alçanç, i Vilanova ha de guardar també grat record al que ha sigut son veritable fundador, l'arquitecte don Josep Font i Gumà, vilanoví il·lustre que es mereix tota mena de respectes i justificats elogis car lo que ell ha fet amb la donació de la seva col·lecció és un desprendiment dignu de tot elogi.

Es dona compte de una instància de la Comissió de Governació sobre el canvi de casa de la central telefònica donant un vot de confiança al Sr. Alcalde per a que resolgui aquest assumpte, i que es posi d'acord amb el propietari de la casa.

Intervé en aquesta qüestió el Sr. Soler (D. Pere) per donar algunes explicacions sobre el lloguer i demés pormenors que podran servir de orientació per a la tramitació de l'assumpte per a quina resolució el més indicat és el Sr. Alcalde, qui després de fer algunes preguntes sobre el particular queda conforme en ocupar-se'n.

Es llegeix un dictàmen de la Comissió de Governació sobre l'arrendament de les escombraries, quines bases son també posades en coneixement dels senyors regidors.

Queda aprovat el dictàmen.

El Sr. Alcalde manifesta que havent-se acordat en la sessió passada parlar de la reorganització de la Comissió d'Hisenda, no es presta en aquesta sessió a parlar d'aquest assumpte tota vegada que hi ha un nombre reduït de regidors i per lo tant serà més convenient aplaçar-ho per la sessió vinient en que tal volta hi haurà el nombre de regidors suficient per a donar-hi l'extensió deguda.

El Sr. Grau diu que veritablement no hi ha bon nombre de regidors però ja saben que avui tenia que ventilar-se aquest assumpte de vital interès pel Municipi, i està clar, a falta dels altres companys no hi ha altre remei que deixar-ho per altre sessió.

Lo mateix contesta el Sr. Soler (D. Pere), i aixís ho acorden.

El Sr. Alba creu que les Ordenances Municipals determinen l'hora de buidar les comunes i no obstant hi ha veïns que s'atreveixen a mancar al compliment del seu deure efectuant aquesta operació abans de l'hora senyalada com ha tingut ocasió de sapiguer; demanà al Sr. Alcalde que faci complir l'ordenat i que castigui amb la corresponent multa als infractors, a lo que contesta el senyor Soler (D. Pere) dient que a l'entrar a la Casa de la Vila ha comprovat com se feia la denúncia del cas que ha citat el Sr. Alba.

I sens altres assumptes s'aixecà la sessió.

NOVES I COMENTARIS

Ha quedat informat per la Quedatura de Obres Públiques de la província l'expedient declarant de utilitat pública el passeig de Ribes Roges, el qual ha passat a la Diputació Provincial.

Aquesta nova serà sens dupte motiu d'agrado per molts vilanovins ja que això suposa que prompte vindrà l'expropiació forçosa dels terrenys d'aquell troç que ha de contribuir a l'embelliment de nostra platja.

A veure, doncs, si al vinent istiu veurem ja una millora en aquell passeig no sols en el tros on hi ha els xalets edificats, car es de creure que les reformes projectades de l'acera, barana i escalinates serà allavors un fet, sinó que veurem l'obertura del passeig en vies de noves construccions.

És lo que esperen molts dels que s'interessen per l'engrandiment i per les bel·leses de nostra vila.

Se'ns demana copiem les següents ratlles:

«La Redacció de *Pàtria i Treball* organitzadora de l'homenatge al President de l'Assemblea de la Mancomunitat, D. Anton Jansana, es permet fer avinent, d'acord amb els Diputats a Corts i de la Mancomunitat dels districtes de Vilanova i Sant Feliu, que s'ha ajornat la celebració d'aquell en atenció a les circumstàncies presents.

Pel nombre d'inscripcions rebudes podem avançar que l'homenatge serà un èxit.

Oportunament anunciarem el nou dia de la seva celebració.»

Sortosament ha sigut oberta la important fàbrica de cables elèctrics «Productes Pirelli, S. A.», que havia paralytat els seus treballs no fa gaire per causes de tothom conegudes.

No ha sigut lo que molts presumien de que restaria tancada una temporada llarga lo qual hauria perjudicat greument a una munió de famílies que del jornal de dita fàbrica en fan paga.

La gerència i personal directiu d'aquella casa, aimant del benestar dels obrers, procura sempre apaiagar les coses a fi de que els seus subordinats no'n sentin la manca de treball avui dia tan necessari.

És menester que el personal obrer els n'hi resti també agraït com així ho fan molts que sense rebre'n cap benefici es preocupen del bé comú.

Sabem que per part de l'Ajuntament i de algunes personalitats interessades en l'assumpte, s'estan fent actius treballs per a la construcció del nou edifici de l'Escola Industrial, de quins plans de conjunt i altres detalls n'està encarregat l'intel·ligent arquitecte municipal Sr. Miró i Gibernau.

És de esperar que de l'estudi especial que de dit assumpte es fa, ne sortiran conseqüències favorables a l'Escola esmentada i en generals pels vilanovins també interessats en que la seva vila nadiua prosperi cada dia més.

Ahir la Junta de l'Hospital de Sant Anton va reunir-se per a obrir els plecs presentats a concurs per l'arrendament del Teatre i Jardins d'Apolo.

La Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial ha renovat la Junta Directiva per a l'exercici de 1919-20, havent quedat constituïda en la següent forma:

President, D. Miquel Llambrich; vis-president, D. Juli Ferrer; secretari, D. Frederic Serrano; vis-secretari, D. Francesc Montaner; comptador, D. Amadeu Albet; bibliotecari, D. Pere Mestres; vocals, D. Angel Bosch i D. Anton Nicolau.

Que la nova Junta de tan benemèrita associació cultural hagi sigut ben rebuda pels socis de la ma-

teixa i segueixi intensificant l'obra científica de l'entitat integrada en sa major part per obrers intel·lectuals que tant ens honra.

Dintre poc tindrem el gust d'assistir a l'últim concert de la sèrie que ve donant l'associació «Amics de la Música», corresponent al present any, el qual segons se'ns diu, ha de tenir una importància gran en quant es donarà a conèixer una obra del mestre Pahissa que ell mateix ha cedit a l'Associació, i ademés s'executarà per segona vegada el *Somni d'artista*, del mestre Montserrat, que tants aplaudiments va obtenir en sa estrena.

També en aquest concert hi pendran part elements de la capital.

És d'esperar que l'èxit coronarà els esforços del director de l'orquestra ja renombrada.

DE SOCIETAT

Procedent de Puerto Rico ha arribat a aquesta vila, en el vapor «Antonio López», nostre amic D. Benet Carbó.

Celebrem que li hagi provat l'estada en aquelles terres.

Ha estat de retorn de Barcelona, on se li va practicar una operació quirúrgica, el Sr. Jutge Municipal D. Joan Torrents Marqués.

El restabliment de la malaltia l'hi ha permès poguer retornar a aquesta vila, lo qual celebrem moltíssim.

Els esposos nostres benivolguts amics don Josep Anton Ricart i donya Aurora Raldiris de Ricart, residents a Castelló de la Plana, han tingut el goig de veure augmentada sa família amb una xamósena a la que se li ha imposat el nom de Aurora.

Li'n foren padrins el seu oncle Enric Cristòfol Ricart i l'àvia materna de la tot just nascuda.

És nostre desig que la nova Aurora amb sos tendres raigs ompli de falagadores esperances el cor dels seus bondadosos pares a qui des de aquestes columnes endrecem la nostra més coral enhorabona.

El dia 4 del corrent vingué a la llum de la vida una tendre nena que ha omplert d'alegria la llar de nostres estimats amics D. Joan Ven-

tosa i D.ª Magdalena Aguilar de Ventosa.

Fou batejada el passat dimarts a les fonts baptismals de la parroquial església de la Concepció de Barcelona, havent-se-li imposat els noms de Maria de Montserrat, Marcela i Gertrudis, havent-la apadrinada nostres compatricis D. Francisco Puig i Font i D.ª Gertrudis Rovira de Ventosa, oncle i àvia de la nena respectivament.

Que la xamosa nena Montserrat rebi del cel abundants benediccions i que impregnades de la sentor dels romanins i farigoles de la muntanya de nostra Moreneta, les donga a saborejar als seus pares i llurs famílies als qui endrecem l'enhora-bona més expressiva.

RELIGIOSES

Vàrem tenir el gust d'assistir a una festa, el passat dilluns, digna de que en fem esment. La festa de Santa Gertrudis compatrona de la parròquia de la Geltrú.

A les deu, se celebrà un ofici oficiant el Rvnt. Arxiprest D. Jacinto Pugés, cantant-se per la capella de Sant Felip Neri de Barcelona, una missa de Perossi. Poques vegades hem sentit en nostres esglésies uns cants tan ben ajustats, plens d'una harmonia inimitable, i es compren perfectament si diem que aquella massa coral composta d'uns vinticinc, eren cantaires de l'«Orfeó Català» i més encara si diem que eren dirigits pel seu mateix mestre don Lluís Millet.

Tots els elogis que poguem fer dels cantaires i del seu director, els han fet ja, millor que nosaltres, altres periòdics i revistes de la capital i fora d'ella; sols direm que una missa ben cantada, inspira més recolliment pietós dintre la casa santa, es respira un altre alé místic i a l'ensem, no veiem menyspreuat l'art religiós amb cants que ni siquerra han sigut portats a l'assaig.

Ens delectà també el Rvnt. Josep Cardona, predicador eloqüent qui amb parla catalana cantà les glòries i virtuts i proeses místiques de la gran Santa Gertrudis, posant-la com a model de santes des de sos primers anys en que va entrar al claustre.

Una peroració plena de doctrina i embaumada amb l'aroma mística de la santa.

Fora injust si no donéssim acabament a aquesta petita ressenya sens felicitar amb plena efusió a la família geltrunenca qui per tradició és l'encarregada de fer celebrar la segona festa major d'aquella antiga barriada, i devem felicitar-la per dos motius: per conservar la tradició religiosa dels avantpassats i per sapiguer ajuntar lo artístic amb lo religiós, car el sabor religiós no està renyit amb l'art.

NECROLÒGIQUES

Senzillament, però acompanyat de les millors parenceries, l'estimació d'una família desconsolada, la sincera tristesa dels amics i aquella estela de consideració i respecte que deixen al finir les vides honrades, va ésser enterrat en el matí d'ahir un home bó, En Josep Escofet i Bruna. Model d'obers, destríssim en el seu ofici, músic discret i amb el bagatge d'una cultura general que entre nosaltres molta gent de carrera no posseeixen, portat més que per un afany de lucre, pel delit de millorar-se intel·lectualment i de viure en un medi harmònic amb les seves idealitats, se traslladà a París en plena guerra, i allí, quan pels seus mèrits s'havia creat una situació, quan passats els temps àlgids del conflicte internacional plens d'inquietuds i de perills, ell podia—ens ho deia pocs dies abans de morir—omplir les hores de lleure que el treball li deixava, visitant els museus abans tancats, assistir a concerts de música selecta, concòrrer als teatres seriosos on verament s'hi fa art, quan, jove i ardit ovirava uns dies de viure feliç, se li presentaren els primers símptomes de la terrible malaltia que amb dos mesos ha enrunat aquella existència valiosa.

Voldríem concentrar en nostres paraules la essència del sincer condol, de la franca consideració pel amic difunt que havem trobat repartida en els tristos comentaris que al voltant d'aquesta mort han fet les seves amistats i les seves coneixences per a ofrenar-la com a concol als pares i a la família del pobre Escofet, aquell home bó—ho repetim—que tots, al conservar el seu record, podem pendre'l com a model per la moralitat de la seva vida, per a la seva valentia intel·lectual

que el feu un home seré, optimista i plé d'ideals i per l'amistat de bona llei amb que pagava l'afecte dels seus amics.

Descansi en pau.

El passat divendres va efectuar-se l'enterrament de nostre amic Rvnt. D. Joaquim Rebordosa i funerals celebrats a la parroquial església de Sant Anton Abat, quins actes varen constituir una manifestació de dol que servirà sens dubte de alleugerament en la pena que sofreix la família del finat per tan dolorosa pèrdua.

Presidia el dol el Rvnt. P. Rector de les Escoles Pies qui a l'ésser al Cementiri dirigí la paraula als acompanyants, ponderant les virtuts del finat sacerdot, ben digne d'imitar, demanant per ell oracions i després d'acomiar als amics en nom de la família i remerciar-los l'assistència resaren junts les oracions acostumades.

Renovem a la família del finat sacerdot amic el sentiment que per sa pèrdua també sentim, i que li serveixi de consol l'acompanyament d'amics i coneguts als actes esmentats.—R. I. P.

Havent rebut els auxilis de la Religió, ha mort a Balaguer el distingit senyor D. Anton Jou, pare de nostre amic el Rvnt. P. Pere Jou, Director dels alumnes interns i encomanats del Col·legi Samà d'aquesta vila.

A les demostracions de pesam que haurà rebut el reverent escolapi i demés família, hi ajuntem també la nostra.—E. P. D.

Ahir va portar-se a l'última estada, celebrant-se també els corresponents funerals, a nostre compatrici D. Josep Borràs Ferrer.

Era conegut de molts vilanovins per haver desempenyat el càrrec de regidor de l'Ajuntament i altres càrrecs públics.

Rebi la família l'expressió de nostre condol y descansi en pau l'ànima del finat.

¡Agricultors!

Els que volgueu obtenir bones collites en els sembrats, aboneu el terrer amb bassa de tocino.

Preu : 3 rals carga.

Dirigir-se a **D. RAMON MARIGOT**

Imp. Social : Santa Madrona, 21 : Vilanova i Geltrú